

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 7. Guiberti Antipapæ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

tata, sed non finita est, rogantibus omnibus Episcopis, ut usque ad Concilium, ab iisdem Legatis Pictavii celebrandum, res differretur. Interim vero Norigaudus ab omni Officio Episcopali & Sacerdotali suspensus est. Hæc in ipsius causa in Concilio Valentino acta sunt.

Sæculum XI.
A. C. 1100.

§. VII.

Guiberti Antipapæ obitus.

Guibertus Antipapa dum hoc Concilium celebratur, videlicet sub initium Octobris anno Salutis millesimo centesimo, ex quo in Sacram Sedem intrusus fuisset vigesimo, ex quo Gregorius VII. Pontifici rebellis extitisset, vigesimo tertio, e vivis abiit. Quamprimum Apostolicam Sedem ascendisset Paschalis, ei Romani maximopere suadebant; Antipapam Guibertum tandem dejiceret; rem probro non vacare, rebellem tribus ejus Antecessoribus resistere potuisse. Si pecuniæ defunt, inquietant, auro & argento subveniemus. Tumque Legati Comitum Rogerii advenientes, ut Papam electum nomine Domini sui salutarent, ad ejus pedes inclinati uncias auri mille posuerunt. Paschalis Papa, his subsidiis excitatus, adversus Guibertum arma capit, Albano pellit; sicque ejus factio etiam in ipsa Urbe Romana attrita est. Guibertus ad oppidum vulgo

Chro. Vird.
p. 256.

Domnizo.

Petr. Pifa.

Hist. Eccles. Tom. XVI.

B

Cit.

Sæculum XI. *Citta di Castello* se recipiens in illa fuga
 A.C. 1100. subito fato e vivis ereptus est. Necdum
 tamen Schisma extinctum; nam defun-
 cti Antipapæ Fautores ei quemdam Al-
 bertum subrogarunt, qui ipsa die electio-
 nis suæ a Catholicis captus, ad S. Lau-
 rentium carceri mancipatur. Tum cum
 Schismatici Theodoricum elegissent, et-
 iam iste post trium mensum & aliquot
 dierum spatium captivus in monasterio
 Cavensi custoditus. Huic rursus Magi-
 nulphum suffecerunt, qui vaticiniis &
 magicis superstitionibus plebi impone-
 bat; sed & huic fortuna defuit, qui,
 Roma ejectus, in exilio ad extremam mi-
 seriam redactus mortem oppetiit.

Episcopus Matisconensis, e captivi-
 tate Guiberti liberatus, Romæ obvios
 habuit Ecclesiæ Augustodunensis Lega-
 tos, qui, ipso præsentente, Acta in Conci-
 lio Valentino Pontifici retulerunt. Ea-
 dem percepit Papa ex epistolis duorum
 Cardinalium Joannis & Benedicti Lega-
 torum suorum, qui Cardinales Romæ
 existentes rogabant, ne illa, quæ pro ho-
 nore Romanæ Ecclesiæ acta fuissent, in-
 firmari paterentur. Episcopus vero Ma-
 tisonensis pro Episcopo Augustodunensi
 Collega suo intercedebat, cumque Papa
 remisit cum literis, in quibus Legatos
 suos exhortabatur, ut illi Parti, pro qua
 pugnaret Justitia, faverent, promittens,
 sic

sic solum se ipsorum sententiam ratam Sæculum XI.
 habiturum. Eodem anno millesimo cen- A. C. 1100.
 tesimo, decima quarta Aprilis, Papa No-
 rigaudo tanquam Episcopo legitimo
 Confirmationem privilegiorum Ecclesiæ
 suæ concesserat. Et tandem etiam Epi- Pasch ep. 38.
 scopus Matisconensis in Franciam redux
 Concilio Pictaviensi interfuit.

§. VIII.

Concilium Pictaviense.

Nondum Concilium Pictaviense, nec et-
 iam Valentinum celebratum fuerat,
 cum Ivo Carnotensis, acceptis a Legato Iv. ep. 84.
 Joanne literis, sinceræ amicitiae notis
 plenis, respondit, data epistola, in qua
 primum ejus laudat prudentiam, quod
 cum Rege communicare noluerit, *qua*
constantia, inquit, tam famæ tuæ quam
Legationis, qua fungeris, honori consului-
sti, etsi quidam provinciæ Belgicæ Episco-
pi in Festo Pentecostes Regem coronave-
runt, contra præceptum Urbani II. piæ
memoriæ, quasi vero Justitiam rei unacum
Pontifice extinctam crederent. Alibi ex- Sup. lib.
 plicavi, qualis illa Regum coronatio in LXIV.
 Festis majoribus fuerit, qua tunc Rex S. 21.
 Philippus indignus erat, utpote ite-
 rum excommunicatus, ob Bertradam,
 quam vetiti commercii dulcedine captus
 ad contubernium revocaverat. Tum
 Ivo Carnotensis ita prosequitur: *Illud*
quod